

{ אז נדברו }

פרשת שמות תשפ"ד | גליון מספר: 633 | לסדר: "בני בכור ישראל"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

הודפסה כמות מצומצמת של החוברת

'בשובי לירושלים'

- חודש טבת,

ניתן להשיג בבני ברק בלבד,
רחוב חזו"א 34 פינת דסלר, מש'
דרייפוס,
וקיבוץ גליות 9, יוספי.

קראת? נהנית?

רוצה להיות חלק מאיתנו?

שאלת את עצמך איך

תורמים?

באופציות שלהלן:

בבנק: פאג'י

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

054-8446691

תודה מראש!!!

בשורות טובות

ישועות ונחמות!

שובו בנים שובבי"ם!!! צאו ממחבואיכם..

נמצאים אנו בשבוע הראשון של ימי השובבי"ם... כמידי שנה תקופה הזו היא עת רצון מיוחדת לשוב!!! לשוב לה'!!! ולא סתם אלא ממקום של **בנים**... הקב"ה קורא לבנים שלו ואומר להם: שובו!!! לאן שובו? שובו להכרה בזה שאתם **בנים**! תפנימו שאתם בנים שלי!!

אם תשים לב כל פעם שאנחנו נכשלים באיזה חטא... התגובה הטבעית והכמעט בלתי נשלטת זה תגובה של בריחה!!! כן... זו תכונה טבעית שיש לה אפילו הכרה חוקית בבית משפט... (כידוע: נהג רכב שעשה תאונת 'פגע וברח' זה עבירה פלילית מאוד חמורה, ולמרות זאת רובא דרובא של נהגי הרכב של"ע פוגעים בעובר אורח, ברגע הראשון הם בורחים... וזה עדיין לא נחשב בגדר "פגע וברח"!!! כי ברוב המקרים אחרי כמה דקות הנהג חוזר לזירה ולוקח אחריות על מעשיו... עכ"פ התגובה הראשונה של בן אדם על משהו רע שנעשה על ידו זו בריחה!!!) זה משהו מוטבע בגנים שלנו כבר מאז אדם הראשון!! ברגע שהוא חטא בעץ הדעת... מה הוא עשה באותו רגע? **ברח והתחבא!!!**

וכעת צריך לגרום לו שהוא יחזור מהבריחה ויקח אחריות על מעשיו!!! **איך עושים את זה?**

אז כשמדובר שנהג שעשה תאונה וברח אנחנו מאיימים עליו... אם תברח זה יהיה פלילי ולא כדאי לך... **אבל לא כך אצל אבינו אב הרחמן!!!** כשאבא שבשמים קורא לי לשוב אליו... הוא אומר לי: שובו **בנים** שובבי"ם!!! הלו... תחזור הבייתה... אולי שכחת... אבל אתה בן שלי!! אין לך מה לפחד... אנחנו נסתדר... אנחנו נתפייס... אנחנו נעשה את זה ביחד... רק אל תברח לי... שובו!!! לאיפה שובו? שובו למקום שלכם כ-בנים!!! תפסיקו לברוח ממני כאילו אני מישוהו זר... אני אבא שלכם... ארפא משובותיכם... אני נמצא בצד שלכם...

איך מישוהו פעם אמר לי בבהלה בערב ראש השנה? יש פיוט: **לקל עורך דין!!!** אוי אוי אוי... אם הרבש"ע עורך דין אז המצב שלי קשה... אמרתי לו: תגיד לי... מה קרה? למה אתה כ"כ מבוהל ומסויט מעורך דין? הוא עונה לי: תקשיב... יש לי כעת תיק שלם בבית משפט מול מישוהו ואותו אחד שכר עורך דין רציני... והעורך דין הזה עושה עבודה טובה בשבילי... ואני בצרות...

אמרתי לו: רגע... ואם אותו עורך דין היה בצד שלך. היית רגוע? בטח!!! הוא עורך דין רציני... הוא מוביל את העניינים לאן שהוא רוצה... **אמרתי לו: אז הנה!!! הקב"ה באמת עורך דין, אבל הוא בצד שלך!!!** הוא רוצה לסדר אותך... כמוכונן שבשביל לסדר אותך חוקית הוא דורש ממך לעשות שיעורי בית... אתה צריך לראות לו כל מיני מסמכים וניירת וכו'... הוא ידרוש ממך רצינות ושתהיה מתואם איתו ושתעמוד מאחורי דבריו... אבל הוא עורך דין בצד שלך!!!

זו הבשורה של שובבי"ם!!! שובו בנים שובבי"ם!!! תשובו!!! תשובו להזו שאתם בנים שלי... וממילא אין צורך לברוח... אפשר לשוב אלי. ארפא משובותיכם... אני בעצמי אסדר אתכם

עכשיו: במה זה מתבטא שהקב"ה הוא עורך דין? למה צריך עורך דין?

העניין הוא: היות וגזרה חכמתו יתברך שהעולם עובד לפי חוקים!!! אז גם כשה' רוצה לדאוג לבנים שלו... גזרה חכמתו שזה צריך לעבור דרך החוק!!! (חוק מפעמים בודדות שהקב"ה משדר את הטבע ועושה אותות ומופתים ואז הוא מכריז אני אני הוא ואין אלוקים עמדי... אבל בניסים הנסתרים זה צריך להגיע באופן חוקי ממלכת) זה כמו שראש הממשלה ירצה שהבן שלו יקבל תקציב... הוא ידאג להעביר חוק של הטבות מיוחדות שתפור לפי הנתונים של הבן שלו, וכמו כן כשרוצים להתנכל לציבור החרדי, אי אפשר לעשות את זה בוטה, כאן צריך לשקוד על כמה וכמה סעיפים בחוק, שכל מי שיש לו כר וכך ילדים, ומשכורת גבוהה מסוים, באופן שיצא שהחרדים יוחרגו מהחוק... ועל הדרך גם הערבים... (בקיצור: זה פחות או יותר מה שעושים מהבוקר עד הלילה בכנסת ובממשלה... כל אחד שוקד על הסעיפים שלו בחוק, איך להכניס את החרדים שלו בפנים, ואיך להחריג את מי שלא רוצה בחוק... ואחרי שהחוק יוצא כולם מוכתבים לחוק!!! להבדיל כך ה' הנהיג בהנהגת הטבע!!!)

ה' רוצה להושיע את הבנים שלו! אבל זה חייב להיות מותאם בחוק!!! ומה לעשות שלפעמים המצב הוא שאין לעם ישראל יותר זכויות מאשר אויבינו... אבא שבשמים רוצה להעביר בחוק ש"הושיעה לו מינו וזרוע קדשו" אבל מה אפשר לעשות!! זה תקוע!!! החוק אומר שאין מספיק הצדקה לתת לכם את התשועה, ולא להם!!! הקב"ה מגיע כביכול כמו עורך דין, ומבקש מבנו, אני פונה אליך ממקום של עורך דין... תעזור לי לזכות אותך!! תעשה את רצוני!! תספק לי מסמכים נחוצים וקריטיים כדי שאני אוכל להטות את הדין לצד שלך...

פסוק מפורש בישיעה (כז): חימה אין לי, מי יתנני שמיר ושית במלחמה, או יחזק במעוזי יעשה שלום לי, שלום יעשה לי... אומר רש"י: תקשיב כל מילה: **חימה אין לי** - אין לי פה להגביר חמתני על העכו"ם לפי שאף ישראל חוטאין ומדת הדין מקטרגת, מי יתנני שמיר ושית בבני מלחמתני הואו וימנעאל מי יתנני ואוכל לפקוד עליהם ולא תוכל מדת הדין למחות... או יחזק במעוזי שלום יעשה לי מומדת הדין שלא יוכל לקטרג ולומר מה נשתנו אלו מאלו... ה' בסה"כ מבקש מאיתנו בתחינה... תעזרו לי!!! תנו לי קלף מיקוח... אני רוצה להתקדם איתכם... לזכות אתכם מול אויביכם... זו בקשה של אבא שמשמש כעת כעורך דין!!!

ומה ההמשך של הנוואה? אני מעדיף לא להגיד... כי אני פחות חזק בקטע הזה... "לכן בזאת יכופר עוון יעקב וזה פרי הסיר חטאתו, בשומו כל אבני מזבח כאבני גיד מנופצות!!! הראשון שדרש לנפץ מכשיר, היה זה ישעיה הנביא!!! אני משום מה לא ממנפצי המכשירים, אבל אתה מבין לבד מה הכוונה... אבא שבשמים רוצה לשמוע נכונות!!! רצינות!!! אתה מוכן לנפץ? אתה מוכן לעשות 'לזה' סוף ולהתחיל דף חדש? תן לי את זה!!! בקיצור: רצינות!!! ה' רוצה שהשובב יתחיל להוכיח רצינות...

בא נקח את ימי השובבי"ם כמישימת על!!! אני נחוש לספק לאבא שבשמים מסמכי רצינות!!! פרטים יבואו.

ראש הישיבה הראשון בהיסטוריה!! יוצא ומושיע את ישראל...

השבוע בהשגחה פרטית פתחתי נביא שופטים... ועל ההתחלה כתוב שם שעם ישראל עשו את הרע בעיני ה' ועבדו את הבעלים ואת העשתרות, ואז ה' 'מכר' אותם ביד כושן רשעתיים והוא מירר להם את החיים במשך שמונה שנים... ויזעקו בני ישראל אל ה'... ואז!!! ויקם ה' מושיע לבני ישראל ויושיעם- את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ותהי עליו רוח ה'!! אומר רש"י במקום... תקשיב טוב טוב: ותהי עליו רוח ה'- נסתכל בהם!!! שאמר הקב"ה למשה במצרים, ראה ראיתי את עני עמי, מה הן שתי ראיות הללו?? אמר לו: רואה אני שעתידין לטעות בעגל, ואף על פי כן ראיתי את עני עמי, **זו דרש עתניאל: אמר: בין זכים בין חייבים עליו להושיעם!!!** אתה שומע מה כתוב כאן?? עם ישראל שרוים בצרה במשך שמונה שנים... העסק תקוע!!! במשך שמונה שנים אין מי שיושיע אותם... עד שהגיע איזה מושיע, והושיע אותם!! ומה הוא הושיע אותם? שהתחדש לו חידוש!!! והוא חידש פשט בפרשת השבוע- פרשת שמות!! והוא הוציא משם: שבין זכים בין חייבים עליו להושיעם!!! וזהו!! זו הישועה שעם ישראל היו צריכים... מישהו שידפס להם מסמך מפורש מהתורה... שבין כך ובין כך עליו להושיעם. וזהו!! מכאן ואילך הכל הסטוריה... ויתן ה' בידו את כושן רשעתיים... ותשקוט הארץ ארבעים שנה... בשבילי המדרש הזה היה כמו פתקא מן שמיא (ועוד בפרשת שבוע...)

זה לא סוד שכלל ישראל שרוי בצרה!!! כלל ישראל צריך ישועה!!! אני ואתה רוצים להושיע אבל אין לנו מה לעזור בשדה הקרב... אנחנו לא בג'ירה! הזו מכל מיני סיבות...

אז זהו שלא!! לא צריך!!! לא צריך אותנו בקרבות טכניים מול כושן רשעתיים...

אבל כן צריך אותנו!!! צריך מושיע שיקרא פסוק בזמנו ויביא גאולה לעולם... צריך שאנו נלמד זכות על כלל ישראל ונגיש לקב"ה את המסמכים הנכונים בזמן הנכון:

רבש"ע: ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים!!! שתי ראיות- בין זכים בין חייבים עלי להושיעם!!! מי שענה את עתניאל בן קנז והושיע את עמו ישראל בין זכים בין חייבים, הוא יענה אותנו וישמע קול תפילתנו גם בעת הזו, בין זכים בין חייבים...

וכאן אני רוצה לעצור רגע ולהסביר: מה הסקופ הגדול בעתניאל בן קנז שאמר את זה??

אז קצת רקע: עתניאל בן קנז פתח את הישיבה הראשונה בתבל!! יותר נכון את הכולל הראשון בהסטוריה!! עתניאל זה אותו יעבץ שמיד אחרי שעם ישראל התנחלו בא"י... במקום להתחיל לחרוש ולזרוע... הוא עזב את הכל... ונדד אי שם לערד שבנגב ופתח שם ישיבה... (אגב: משום מה בורא עולם היה הרשם שלו... כתוב: אם תברך תברכני ותרבה גבולי בתלמידים, אם אתה עושה כן מוטב ואם לאו הריני הולך בנסיסי לשאלו... ואכן הקב"ה שלח לו את בני הקיני שמעתים סוכתים תרעתים...) וכל השרידים אשר ה' קורא עזבו את החשבונות הרבים והלכו אצלו לעסוק בתורה... והיות והם לא רצו להיות מחויבים למערכת ולכן הם היו חיו באוהלים כמו בדואים (הארכתי בנושא זה בשבוע שעבר) ולכן גם בזמן מלחמת סיסרא שהיה גיוס כללי ודבורה הנביאה חייבה את כולם להתגייס (ומי שהשתמט דבורה נזפה בו ואפילו קיללה אותו...) אבל בני התורה בישיבת עתניאל בן קנז קיבלו פטור מיוחד, (לא משנה שבסוף הישועה הגיע דווקא מהם, מיעל אשת חבר הקיני, ואולי נאריך בזה בהזדמנות...) בקיצור: עתניאל בן קנז הוא זה שייצג את עולם התורה באותם ימים!!! ותחשוב שבין הייתר עם ישראל גם עובדים את הבעל והעשתרות... אז בכלל נהיה שם נתק... אנחנו נגד ה"מדינה"... נגד המרידה בכבוד שמים... אין לנו חלק איתם ומהמונם...

ותכל'ס במשך שמונה שנים כלל ישראל סוכל ומדמם... והותר לפרסום עוד חייל ועוד יהודי שנהרג בקרבות מול כושן רשעתיים... עוד מאתים אלף יהודים שמרוחקים מהבית שלהם... ואחרי שמונה שנים!!! שכבר כשל כלל הסבל וצר להם לישראל מאוד... יום אחד עתניאל בן קנז מוציא את הראש מהגמ' ורואה את כל הסבל של כלל ישראל ואז לפתע מאיר לו!! מתחדש לו פשט בפרשת שמות: בין זכים בין חייבים עלי להושיעם!!! זהו!! פה נגמר הסיפור... אצל עתניאל בן קנז הכל מתרחש מתוך בית המדרש... אם יצא לו חידוש ש-בין זכים בין חייבים עלי להושיעם, אז זהו!! המערכה הוכרעה, הנביא אפילו לא טורח להסביר איך זה קרה ובאיזה טכסיס מלחמה זה נעשה...

והשאלה זועקת מאליה: למה לעתניאל בן קנז ארך כ"כ הרבה זמן עד שהוא חידש את החידוש הזה? אם החידוש הזה נכון אז למה היה צריך לחכות איתו שמונה שנים?? **ולכאורה התשובה היא כך:** לפני שמונה שנים עתניאל בן קנז לא יכל להגיד כזה חידוש!!! כי הוא היה עסוק בהסתייגות!!! כשכלל ישראל עובדים את הבעל והעשתרות... אתה לא יכול לגונן ולהגיד בין זכים ובין חייבים עליו להושיעם, אתה עסוק בלהקיע אותם ולהוציא מהם ולברוח עם התלמידים לערד ולדבר שם בחריפות נגד מרשיעי ברית והנה רחיקי יאבדו ואז... הזמן עושה את שלו... ועם ישראל הולכים מדחי אל דחי, וכל היום רק עשוקים ורוצצים סחופים ודוויים בגלל אויביהם... וכאן!!! כאן מגיע השלב שעתניאל בן קנז כבר לא צריך להמשיך להתבצר ולהתנער מנדחי ישראל... כבר אין פה חשש של 'מינות דמשכא'... כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב... כעת עתניאל בן קנז כבר כן יכול להרשות לעצמו לקיים "יוצא אל אחיו וירא בסבלותם..." וברגע שהוא רואה את הצער של כלל ישראל... כאן צף מול עיניו המסמך: ראה ראיתי... בין זכים בין חייבים עליו להושיעם!!! וזהו... ברגע שהדבר יצא מפי השליט... ברגע שעתניאל בן קנז מגיש כזה מסמך לקב"ה... מכאן ואילך העסק מתגלגל במהירות וקרובה ישועתי לבא וצדקתי להיגלות... כי אסלח לאשר אשאר...

בחודשיים האחרונים אנחנו כל הזמן עסוקים בלהיצמד לעמדה שלנו!!! ולחדד לעצמנו שאנחנו נשארים בבית המדרש ולמה אנחנו לא מתגייסים... אין ברירה... כל זמן שיש הילה של צבא ומדינה אנחנו מוכרחים לברוח לערד ולהתבצר בהשקפת התורה שלנו...

אבל נראה לי שמשוה שם נרגע... הילה והגאווה והתקשקות סביב הנושא הזה די פחתה ואדרבה... אנחנו פוגשים בעיקר אבדות קשות... דמים בדמים נגעו... כלל ישראל כאוב ומדמם... אולי!! אולי!! כעת שעת הכושר לשנות את הנימה, ובמקום להיות עסוק בנגד... להתחיל לראות בסבלות אחינו, ולהתעורר ברחמים ולזעוק לה... ראה ראיתי את עני עמי- בין זכים בין חייבים עלי להושיעם... כלל ישראל זקוק כעת ליצוג שלנו!!! שנהיה פה בשבילם!! שנעתיך עליהם, שנציג לפני אבינו שבשמים את המסמכים של פרשת שמות שגם כש-ותושליכי על פני השדה בגועל נפשך... גם אז- ואעבור עליך ואומר בדמייך חיי... המסמכים ש"כ נחוצים לכלל ישראל בעת הזאת!! שאבא לא זונח את בניו לעד... כל השאלה היא: האם אנחנו מספיק יציבים בעמדתנו כדי להשתמש בנימה הזו ולא להתבלבל?? לא יודע... מה שבטוח... כלל ישראל זקוק לפסוק בזמנו שלנו... להמיית הלב שלנו... לאהבת ישראל הכנה והפנימית ביותר מול האבא המשותף שלנו שדמי אחינו זועקים אליו מן האדמה.

ברכת ישר כח מעומק לב לכל השותפים
המתנדבים לשאת בעול הוצאת ספר וימאן,
אם ירצה ה' בתחילת שבוע הבא, ניתן יהיה
להשיג את הספר בכל מוקדי ההפצה של
גיליון זה, ואצל הנציגים בישיבות.

מחיר הספר - 20₪

כמו כן: אי"ה בשבוע הבא, הספר
'וימאן' יעמוד למכירה בדוכני
'בלוי' שבבתי המדרשות והתפילה,

אנא מכם: כדי למנוע מאיתנו חשש גזל!!!

נא לשים לב: הספר 'וימאן' שנמכר
בדוכני בלוי, שייך לבלוי!!! ולכן כל מי
שקונה **אצלו**, נא לשלם רק לו!! **שלא**
נכשל ולא נכשיל אחרים בעוון גזל!

שימו לב,

הספר וימאן מתורגם לאידיש:

בא"י: ניתן להשיג את הספר באידיש בקבוצת
גלויות 9, ב"ב, ובנחמיה 10 ירושלים.

בארה"ב ניתן כעת לרכוש בכל חנויות
הספרים המובחרות בויליאמסבורג, בורו
פארק, מונסי, וחדש!! **מונרו**.

בכל הקשור לספר בארה"ב: 406-845-1364

הספרים נמצאים ב"ה בכל רחבי

האץ והעולם (כמעט)...

לברור הנקודה הקרובה אליך:

052-7683095

לתמוך!! לעזור!!

ולא לקחת את זה על עצמי.

יש את הוורט המפורסם... שבתיה בת פרעה הגיע ליאור וראתה מרחוק את התיבה... ותשלח את אמתה ותקחה!!! וחז"ל דורשים: שהיד שלה השתרבבה אמות הרבה וכן היא הצליחה להגיע עד התיבה... וכאן כולם שואלים: מה בתיה חשבה שהיא הושיטה את היד שלה... הרי היא לא ניבאה מראש שהולך להיות לה נס כזה... זאת אומרת: היא הושיטה את היד בספונטניות!!! אז מה העניין להושיט את היד בו בזמן שהתיבה רחוקה שתי ק"מ מכאן?? והתשובה המקובלת היא:

שמכאן רואים שכשיהודי רוצה לעשות משהו!!! גם אם הוא לא יכול!! אבל אם הוא עושה מצידו את הההההכל!!! הקב"ה גומר בעדו... הנה... בתיה לא יכלה להגיע עד התיבה של משה... אבל להושיט יד היא כן יכולה... אז היא עשתה את שלה! היא הושיטה את היד!! ואז הקב"ה עזר לה והאריך לה את היד ובזה היא זכתה להציל את משה.

עד כאן וורט המוכר!! וורט יסודי וחשוב מאוד!!!

משום מה תמיד הפריע לי משהו בוורט הזה... משהו טכני!!! סו"ס אל תשכח שבתיה היא בת פרעה!! היא מגיעה לכאן עם נערותיה... יש לה מספיק עבדים... אם היא תגיד מילה לקומנדו הימי של חצי האי סיני... צאועם שיירה של יאכטות ותביאו לי את התיבה הזו... תוך כמה דקות היו מביאים לה את התיבה לידיים!!! אז להגיד שבתיה בת פרעה הושיטה יד ו... זה כככל מה שהיא יכלה לעשות... נו... אני חושב שהבת של פרעה יכולה לעשות יותר מזה... מילא כשמדובר במרים ויובד!!! עוד שני מילדות עבריות... הם באמת עשו מעל ומעבר... ותצפנו... תיבת גומא, ותתצב אחותו מרחוק... אבל שבתיה בת פרעה בסה"כ הושיטה יד ולהגיד שהיא מצידה עשתה את ההההכל... טכנית זה לא מסתדר לי!

אז מה הפשט בזה??? תשמע הסבר!! הוא נראה לי מאוד הגיוני:

אותו יום שבתיה בת פרעה הלכה ליאור... זה לא היה יום שגרתי!!! זה היה אותו יום מר ונמהר שפרעה גזר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו... בתיה בת פרעה מגיעה ליאור והיא רואה מחזה זוועה של עשרת אלפים תינוקות לכה"פ מושלכים ביאור!! ו... ו... ובסוף האופק היא רואה אי שם בזוית העין **עוד!!** עוד איזה תיבה... עוד תינוק אחד... התינוק הזה הוא עוד אחד מתוך עשרת אלפים תינוקות נוספים שזרוקים ביאור!!! זאת אומרת: התינוק הזה תופס קוביה של אחד חלקי עשרת אלפים בלב שלה!!! וממילא גם ההתייחסות אליו לא אמורה לתפוס יותר ממשבצת של אחד חלקי עשרת אלפים!!! ממילא כל מה שנותר לבתיה לעשות בקוביה הזו של אחד חלקי 10.000 תינוקות זה להושיט את היד.. אוי גיוואלד... הייתי כ"כ רוצה לעזור לו...

ומבחינתה- במשבצת הזו!!! זה כככל מה שהיא יכולה לעשות!!!

כן!!! לפעמים גם מיליונר שנותן מאה שקל לעני זה כככל מה שהוא יכול לעשות!! לא בגלל שאין לו יותר כסף לתת... אלא בגלל שיש עוד מאה עניים נוספים שנוקשים אצלו בבית באותו יום ומידי יום ביומו... וממילא אותו עני ספציפי שהוא אחד מתוך כ"כ הרבה עניים... תופס משבצת מאוד מסוימת אצל המיליונר שמאה שקל זה כככל מה אני יכול לתת לך... **האם הנוסחה המתמטית הזו מקובלת עליך או לא???**

אז זהו!!! שיש כאלו שקשה להם לקלוט את זה... וכתוצאה מזה הם חיים את כל החיים שלהם עם רגשות אשם על בסיס קבע... סו"ס לכל אחד מאיתנו יש החלל הקרוב אליו... שאווי... הרי ראיתי אותו... שמתני לב שהוא קצת עצוב ולא טוב לו במסגרת... ודווקא חייכתי אליו... התעניינתי בו... אבל אם הייתי יודע שהוא עלול להחליק עד כדי כך הייתי יותר מתאמץ... יותר מקרב אותו... או לחילופין: אותו יהודי דווקא התקשר פעם לבקש עזרה... אבל לא ידעתי עד כמה הוא לוקח את זה ללב וכו' וכו'... או אותם בני זוג שנפרדו דרכיהם... ואולי היה אפשר לעזור בעוד מועד וכו' וכו'... כל אחד והסיפור שלו!!! ומשום מה הגישה בדור שלנו זה... ש... שאם אפשר לאכול את הלב אז למה לא... שיהיה לבריאות...

כל פעם שקורה איזה משהו כולם מתחילים לאכול את הלב ולהתוודות למפרע!!! לא עשינו מספיק... היינו יכולים יותר... וכמובן!!! שלפעמים זה נכון!! אבל אני כעת- לשם שינוי- מדבר על אותם פעמים שזה לא נכון!!! או יותר מדויק: אני רוצה לגלות לך שלא תמיד זה ככה!!!

אז הנה!!! הסיפור עם בתיה... כמה שבתיה בת פרעה עשתה מעשה נאצל בזה שהיא הצילה את משה רבינו ומשתה אותו מהמים...

עדיין!!! כל זה רק בזכות שאחרי שהיא הושיטה את היד... **היה נס והיד שלה התארכה!!!** כי אם היד שלה לא הייתה מתארכת היא הייתה ממשכה הלאה ולא מצילה אותו מהמים... **והיא לא הייתה נתבעת על זה...** אוי אוי... למה לא הזעקת את הקומנדו הימי לעשות סריקות בשטח ולהציל את הילד הזה... הרי אם היית רק טיפה יותר מתאמצת היית זוכה להציל את מושיען של ישראל!! **לא!!! זה לא גישה נכונה!!!** ולמה לא?? כי ברגע שכן אדם עומד על שפת היאור ורואה רח"ל עשרת אלפים תינוקות זרוקים ביאור ועוד תינוק אחד שם בסוף האופק... התינוק הזה תופס קוביה של אחד חלקי עשרת אלפים בלב שלו!!! וכל זמן שבתיה בת פרעה לא יכולה לבטל את הגזירה... והמחזה הזה הוא עובדה... אז ההתייחסות לתיבה הנקודתית הזו לא אמורה לתפוס יותר ממשבצת של אחד חלקי 10.000! וכל מה שנותר לה בחובת ההשתדלות לעשות מול הקוביה הזו של אחד חלקי 10.000 תינוקות זה להושיט את היד... אוי... הייתי כ"כ רוצה לעזור לו...

ומבחינתה- במשבצת הזו!!! זה כככל מה שהיא יכולה לעשות!!!

ואחרי שהיא עשתה את הההכל מצידה... כאן הקב"ה עזר לה והיד שלה השתרבבה אמות הרבה ומכאן ואילך זכתה בתיה למה שזכתה...

עכשיו: שים לב!!! שלא תבין לא נכון: אל תשכח שלמשה רבינו יש גם אמא ואחות... ובשבילם!! להסתפק בלהושיט יד וזהו?? מה פתאום!!

הם באמת הפכו את כל העולם... יוכבד הצפינה אותו ג' ירחים, הכינה לו תיבת גומא ותחמרה בחימר ובזפת, מרים מוסרת עליו נפש ומתייצבת מאחורי הסוף לדעה מה יעשה לו... כן... כי בשביל יוכבד ומרים זה לא עוד תינוק יהודי אחד חלקי מאה אלף... אצלם זה ההתינוק היחיד!! אח שלי!!! בן שלי!! "ותרא אותו כי טוב הוא"!!! לכן אצל מרים ויובד באמת צריך לעשות מעל ומעבר עד כדי סכנת חיים... וזה לא סתירה לרגע שבשביל בתיה בת פרעה במשבצת המסוימת שלה... שאין לה משהו מיוחד עם התינוק הזה בדווקא... הרי אצלה הושטת יד מינימלית!! בזה היא מיצתה את ככל מה שהיא יכולה לעשות בשבילו.

הבנת את הנקודה?? זה יסוד פשוט ונחוץ!!!

כשמדובר במקרה שקרוב אליך... בן משפחה... אח... ילד... אבא ואמא... כאן צריך לתת את הנפש... להתמסר כמה שאפשר... ואילו ככל שהמעגל מתרחב ומתרחק... המחויבות מתקטנת בהתאם!!! כן!! מותר לדעת שהיהדות היא נורמלית!! זה לא חכמה לפתח רגשות אשם בלי קשר... המחויבות שלי לבן שלי היא עולם ומלואו!!! ואילו המחויבות שלי לבחור אחד מתוך 400 בחורים בשכונה... תופסת מקום של אחד חלקי 400 בלב שלי... ואם בקוביה הזו שהוא תופס אצלי בלב!! עשיתי את כל מה שאני יכול... ואמרת לי בוקר טוב... והתעניינתי כמה פעמים והוא לא לגמרי שיתף פעולה... והחיים שלי המשיכו הלאה... ואז קרה מה שקרה... זה לא חכמה לדחוף בכל מקום את המשפט... שהייתי יכול להתייחס אליו יותר יפה ו... ואז לא היה קורה הכל... בטח שיכולתי להתייחס אליו יותר!! אם היית צובע לי אותו בלורד אדום ומסמן לי אותו כנוער בסיכון, הייתי מתייחס אליו יותר!! כל זמן שזה לא ככה... אז בייחס ליחידה הבודדת של היחס שהתפנה לי מקום בלב ספציפית אליו... שם עשיתי את הההכל!! כי שוב: **לעשות ההכל** זה עניין יחסי... ההורים צריכים לעשות הכל!! וגם כל אברך בשכונה צריך לעשות הכל!! אבל יש הבדל עצום בין ה"הכל" של אדם כמעט זר ל"הכל" של ההורים...

תכל'ס... מה אני רוצה להרויח במאמר הזה?? לאן אני חותר?

מה... אני מחפש להסיר אחריות מאנשים... אולי אני רוצה להרגיע אנשים שלא יהיה להם יסורי מצפון שהם לא מספיק עוזרים?? לא!!! אני לא מחפש את המצוות האלו... (בפרט שיש כאלו שבאמת יכולים קצת יותר

להזיז את עצמם בייחס לזולת... והם 'עושים' להתלהב מהמאמר הזה שלא ביושר. אז מה כן???

העניין הוא כן:

יהודי נתבע ונדרש לעשות מצידו את הההכלל!!!

השאלה מה זה הההכלל??? ככלל החשבון בנק?? ככלל החיים? את כל הנשמה?? לא!! ולמה לא?? כי יש חיים, ויש משפחה, ויש ילדים, ויש גם את היהודי הזה שרוצה ממני עזרה!! ממילא העזרה שלי אליו אמורה להיות מתוחמת בתוך יחידה מסוימת ומוגבלת בחיים שלי... ושם!! בתוך התיחום הזה... שם אני עושה בשבילו הכל!! ומי שלא יודע להציב את הגבולות האלו... המשמעות היא שמה שתעשה ומה שלא תעשה... תמיד אח"כ תרגיש נקיפות מצפון שלא עשיתי מספיק, והתוצאה הישירה היא בריחה!! כי ברגע שאתה מרגיש ממולכד... שמה שאני אעשה בשביל השני... בסוף תמיד אפשר יותר ולא עשיתי... המשמעות היא שבלאו הכי אין לי מה להפסיד... כי תמיד אני ארגיש דפוק...

ואז באמת אנשים לא עושים מצידם את הכל וגם לא רבע מזה!

כי רק מי שיודע שיש סוף!!! יכול לעשות עד הסוף!!!

מי שיש לו גבולות לתחם את ככל הנדרש ממנו, יכול לעשות מצידו הכל!! אבל מי שההכלל הזה רק "יודע" להתחיל ו"לא יודע" לגמור... התוצאה הישירה היא שהכל נהיה חפיץ... סוג של קריזה... פעם אני עוזר ופעם לא... כי אין פה סוף!!! אין סוף ק"ש, סו"ז תפילה! סוף קצה יכולת שלי...

היות ולא הצלחתי להסביר... אאלץ טיפ טיפה לפרט...

אני טיפוס שאוהב לעשות חסד... אני מאוד נמשך לחסד... ובמשך השנים שמתי לב שלאט לאט נהיה לי תעוקה בלב מהחסד... זה הלך והתעצם עד שהגיע מצב שכל פעם שמישהו מתקשר אלי לבקש עזרה... אני מרגיש כבודת כאילו הוא נופל עלי!! כאילו הוא מגיע לגור אצלי בבית...

ומה מתברר?? שעל פי רוב אלו שיש להם משיכה לחסד... זה בדרך כלל סוג של אופי! אופי של יסוד האש... שאם אני החלטתי משהו, או שהחלטתי לעזור למישהו גלגלי המוח מתחילים לפעול במהירות מתחילים לצוץ לי מלא מלא רעיונות... אני אתקשר לזה... ואפעיל את זה... נקבע פגישה אצל זה, והוא ידבר איתו... ונשלח פקס לזה... ואם זה לא ילך אז נעשה ככה... ואם לא אז נתלה מודעות, ובסוף גם נצא לחו"ל...

בקיצור: תוך שלוש שעות יש לי סדרת אפשרויות שיכול לשמש כלוח זמנים צפוף לחצי שנה קדימה!! וקדימה... יוצאים לדרך... הטלפון הראשון, והשני, והשלישי... ותוך כדי צצים לי עוד כמה רעיונות... הזויים יותר הזויים פחות... (אני גם לא שולל אפשרות, שאם שום דבר לא ילך, אז אולי אני בעצמי אפתח איזה חנות, ולו בשביל שאני אעסיק אותנו... בקיצור: חמום מוח) עכשיו באותה מיידה, אותו אחד התקשר גם לחבר שלי המרובע ושאל האם יודע לו מישהו שיכול לעזור

וכו'... חבר שלי שתק וחשב במשך חצי דקה בדיוק!! וענה לו שלמיטב ידיעתו, בשכונה הזו אני לא מכיר מישהו שיכול לעזור בנושא הזה... וזהו!! כאן הסתיים הסיפור!! ואילו אני? אני כבר ממזמן מחפש טלפון של מישהו מחו"ל... ואז!!! יום אחד מישהו מתקשר אלי ומבקש עזרה... והטורבינה מתחילה... אני מנסה לעזור לו מפה... לעזור לו משם... לא הולך!! אני מרים עוד 5 טלפונים... גם לא הולך... נו... די. יומיים שאני כבר מתקשקש סביבו... נו... איפה זה אמור להיגמר?? באיזה שלב אני אודיע לו מצטער!! עשיתי את שלי?? ואני לא יכול לעזור לך? !?

אין!! אין אצלי כזה דבר!! זה לא קיים!! כי רק האופציות שעלו לי בראש לעזור לו, זה קדנציה שלימה. ואתה מבין לבד שבשלב מסוים הרי עזבתי אותו והמשכתי את החיים כי גם אני בן אדם... אבל תמיד!! תמיד נשארתי עם תחושה רעה!! היה פה אדם שיכולתי לעזור לו יותר ולא עשיתי מספיק!! (כי "מספיק" שלי זה אינסוף) ותחשוב שיש עוד כמה כאלו שרצו ממני עזרה... והמכנה המשותף בין כולם, שתמיד יצאתי מהם עם תחושה שהייתי יכול לעשות יותר, להפוך את העולם יותר, להסתובב בכל הישיבות ולחפש את השידוך המתאים ו... ולא עשיתי... מה הפלא שבשלב מסוים נוצב מצב שכל מי שמתקשר אלי לבקש עזרה... אני מרגיש שהוא נופל עלי!! או... הנה עוד אחד שמתקשר במיוחד בשביל לתת לי עוד פעם הרגשה שאני כזה רשע שיושב רגל על רגל ולא עושה מספיק בשביל אנשים שסובלים... (דבר אחד ברור לי... מי שמבין על מה אני מדבר... יורד לו כעת דמעות מהעיניים... ומי שלא בעיניו... אז שיחשוב שאני מדבר פרוטוגיט...)

אין!! אין אצלי כזה דבר!! זה לא קיים!! כי רק

האופציות שעלו לי בראש לעזור לו, זה קדנציה שלימה. ואתה מבין לבד שבשלב מסוים הרי עזבתי אותו והמשכתי את החיים כי גם אני בן אדם... אבל תמיד!! תמיד נשארתי עם תחושה רעה!! היה פה אדם שיכולתי לעזור לו יותר ולא עשיתי מספיק!! (כי "מספיק" שלי זה אינסוף) ותחשוב שיש עוד כמה כאלו שרצו ממני עזרה... והמכנה המשותף בין כולם, שתמיד יצאתי מהם עם תחושה שהייתי יכול לעשות יותר, להפוך את העולם יותר, להסתובב בכל הישיבות ולחפש את השידוך המתאים ו... ולא עשיתי... מה הפלא שבשלב מסוים נוצב מצב שכל מי שמתקשר אלי לבקש עזרה... אני מרגיש שהוא נופל עלי!! או... הנה עוד אחד שמתקשר במיוחד בשביל לתת לי עוד פעם הרגשה שאני כזה רשע שיושב רגל על רגל ולא עושה מספיק בשביל אנשים שסובלים... (דבר אחד ברור לי... מי שמבין על מה אני מדבר... יורד לו כעת דמעות מהעיניים... ומי שלא בעיניו... אז שיחשוב שאני מדבר פרוטוגיט...)

עד שיום אחד נפל לי האסימון!! נזכרתי שאני יהודי!!! ובתור יהודי מאמין חונכתי שיש בורא לעולם!! והעולם הזה הוא שלו!! ולא שלי!!

ואם יש כל מיני בעיות בעולם הזה... אם יש יהודי שלא מסודר בפרנסה... זה לא עניין שלי!! זה עניין של בורא עולם... זה יצורים שלו... זה תיקים שלו... כך גזרה חכמתו!! זה לא קשור אלי... אני פה בשביל לעזור עד כמה שאני יכול... ואף בן אדם לא נופל עלי!! כי אני לא אלו-הים!!!

ואני אגלה לך סוד כמוס שארך לי המון זמן לעכל אותו: לא לכל בעיה יש לי פתרון!! יש כל מיני בעיות בעולם שכן גזרה חכמתו יתברך!! ואני לא הולך לפתור אותם!! כי אני לא בורא עולם!! שמעת?? אז כמובן שכואב לי לראות צרות... נצבט לי הלב לראות אנשים שלא מסודרים בחיים... אבל זה לא קשור אלי!! אני פה במקרה הטוב על תקן של שירות לקוחות של בורא עולם... שבמסגרת השעות והאפשרויות העומדות לרשותי אני מנסה כמה שאני יכול לעזור... להועיל... והשאר שייך אליו... ותדע לך שזו אומנות שנרכשת!! לדעת לעמוד מול בעיות... לתרום מעצמך ולנסות לעזור כמה שאתה יכול... ולהחזיר בסוף את הבעיה בחזרה לרשב"ע... ולהגיד לו: זה שלך!! לא קשור אלי!! (בשפה חסידית קוראים לזה לקרא קוויטעל, שזה אומר לפגוש צרות של יהודים ולא להישאב ולפול איתם לתוך הבור... לעזור, ולהושיע, ובסופו של דבר להשאיר את המושכות אצל בורא עולם...)

זה בדיוק הסיפור עם בתיה שמגיעה ליאור ורואה מחזות זנועה!!!

ישנם כעת שתי סוגי תגובות!! סוג תגובה אחת זה להתחיל להשתולל... להיכנס לטירוף רגשי בלתי נשלט

של נטילת אחריות. או אוי, רחמנא ליצלן, תינוקות זדוקים ביאור... להתחיל לרוץ להתרוצץ ולהציל... לנסות לתפוס את העסק מכל הכיוונים ולא לתת לזה לקרות. זו סוג אחד של תגובה!! ואילו סוג שני של תגובה... זה להיות ריאלי ולהבין שכמה שזה נורא... זה מה שיש... אין מה לעשות... ואז לעצום עיניים ולברוח מהר מהר... לא קשור אלי... אני לא בסיפור... זה שתי תגובות שבינינו!! בסיטואציה כזו נוראיות שתי התגובות האלו היו מתקבלות בהבנה...

אבל יש תגובה מהסוג השלישי!! שזה מה שבתיה בת פרעה עושה...

בתיה עומדת מול מחזות הזנועה... ופורכת ידה בכאב עצום ואומרת: רבש"ע: זה אתה!! זה שלך!! זה העם שלך!! זה הילדים שלך!! אתה יודע מה שאתה עושה... והיות ואני לא בורא עולם... אז אין לי לאן לרוץ... סו"ס עד כמה שאין בסמכותי לעזור את הטבח הנוראי הזה... אז לא נותר לי אלא... לעמוד פה ו... ולנסות להושיט יד... לעשות מה שאני כן יכולה לעשות במסגרת האפשרויות שלי כבן תמותה!! הנה לך מידת החסד ועזרה במינון היהודי המדויק מדויק מדויק מדויק!!

אני לא בורא עולם!!! זה דבר ראשון!! ולכן גם כשעומד מולי בן אדם שזועק לעזרה כי יש לו בעיה... אני לא שוכח לרגע שזו לא בעיה שלי!! הוא לא נופל עלי!! רק מה?? אני פה בשביל להושיט יד!! וממילא עם כל האכפתיות וההשתתפות בכאב... אני בסופו של דבר צריך לעשות את השיקול הקר וטכני: איפה אני במסגרת האפשרויות העומדות לרשותי שבהם אני יכול לעזור לו... ואם בדקתי והגעתי למסקנה שיש לי בשבילו רק 100 שקל, או לחילופין- רק שעה בשבוע אני יכול להקצות בשבילו... אז זה מה שאני יכול וזהו!! ואני שלם עם זה!! ומה שיקרה ומה שלא יקרה אני אעמוד ואכריז: עשיתי מצדי הההכלל!! אה... הוא טוען לי שזה ממש ממש לא מספיק... ואם אני אתן לו רק 100 שקל מי יודע מה יקרה לו...?? זה מאוד כואב לי... מאוד משתתף בכאב ומצער אותי לשמוע את זה... (לצורך העניין אני אנסה אולי לחשוב האם אני יכול יותר) אבל זה לא קשור אלי!! אני לא בורא עולם!! היות זה חורג הרבה מחוץ לתחום האפשרויות שלי... (כמובן: בייחסים הקורבה שלי למקרה) אז זהו!! אני לא יכול לתת יותר!! לא בגלל שאני מתעלם מהקושי שלך!! אלא בגלל שבורא עולם פיטר אותי מלהיות אלוקים!! זה עניין של בורא עולם... לא קשור אלי... (יתכן שיש מקרים יוצאי דופן... אם מדובר במקרה חריג וחד פעמי של הצלת נפשות ברור שצריך להזדקק ולהכריז על מצב חירום, אני בעיקר מדבר על אנשים קשיי יום, שאתה מוכרח להציב גבולות מסוימים!! איפה מסתיימת המשבצת שלי ועוברת לבורא עולם...)

עכשיו הבנת מה התכוונתי?? מה שבטוח, בן אדם חייב לדעת מה קצה גבול היכולת שלו!! ולעשות הכל בתחום גבול הזיקה שלו לכל מקרה... ויש דרך לדעת את זה!! ואנחנו מחויבים לזה!! הגיע הזמן לעשות סוף לרגשות אשם מיותרות!! שקריות!! ומנטולות אמונה בהשגחה פרטית...

שלהי חודש טבת בבית חיינו... עזה כשלג- וסיד ההיכל שנפגשו!!!

שלג החל לרדת בירושלים עיר הקודש... קור מקפיא שורר בעזרה!!! אבל זה לא מפריע לאלפי אלפי כהנים להתהלך כאן יחפים עקב בצד גודל בדממת מלכות... אל תפחד... לא כ"כ קר להם... הם רצים בזריזות גדולה בפסיעות קטנות כמו אבותינו שהיו רצים לפני הקב"ה כסוס שרץ בין בצעי המים... הוא לא שוקע בביצה כי הוא מקפץ מעליה כך הם מתהלכים כאן בזריזות ומקפצים מעל הקור... זה לא סתירה שבימים אלו הלשכה של בן אחיה הממונה על חולי מעיים נמצאת בתפוסה ואיוש מלא!!! (זה שהכנים היו אוכלים בשר והולכים יחפים זה גורם לחולי מעיים... כך מבואר בירושלמי, עכשיו: מה הקשר בין ללכת יחף לחולי מעיים? אולי בגלל שקור גורם התכווצות וזה יכול לגרום בין הייתר לעצירת מעיים...) והשלג אט אט נתפס... אלו שבקיאים במראות נגיעים אוהבים להגיע דווקא בשעה הזו!!! זה הזמן לעשות שימוש ולנסות להבחין בין שתי מראות נגיעים מאוד מאוד דומים... עזה כשלג וסיד ההיכל!!! אין לך זמן מתאים יותר למפגש שכזה כמו הרגעים האלו ששלג יורד בכניסה ההיכל... שלג זה ביטוי לזקן מלא רחמים... ואז דחה אדמון בצל צלמון- בה תשלג בצלמון...

כן... השבועות האלו בבית המקדש זו תקופה יחודית בפני עצמה!!! ניתן לומר שזו התקופה הכי שקטה... סו"ס אנחנו נמצאים עמוק בחורף... הדרכים משובשות ואפילו מטונפות... בשדות אסור ללכת כי זה כבר הרבה אחרי רביעה שניה והתבואה התחילה לגדול ומי שמהלך בשדה חבירו זה הורס את השדה... וללכת בדרכים הסלולות והטהורות זה גם לא לגמרי אמין... כי אל תשכח שתמיד יש לנו סימן היכר... כל אזור שהוא בחשד של בית הפרס או שדה שאבד בה קבר צובעים את זה בסיקרא- בצבע אדום... ובעונת הגשמים לאט לאט הגשם מטשטש ומוריד את הסימן... וקרה כבר לא פעם ולא פעמיים שאנשים שלא לגמרי מכירים את הדרך בעיניים עצומות, יצאו לכיוון ירושלים עם תרומה ומעשר שני בידיים ובאמצע שהם הולכים... הם פתאום רואים צבע אדום דהוי מתחת הרגלים שלהם... ואז התברר להם שהם כבר חצי שעה מהלכים בשדה הפרס!!! בשביל זה בא' באדר הקרוב ישמיעו על השקלים ובאותו מעמד יצאו הלויים שלוחי בית דין לחזור ולצבוע את כל התמורים... לסמן את הקברים ושדות המוקשים ההלכתיים... מכל הסיבות האלו בצירוף הקור והדרכים הבוציות... נוצר מצב שהתקופה הזו היא התקופה היותר דלילה מכל השנה במקדש... אבל אל תחשוב!!! גם בימים אלו מגיעים אלפים ורבות אבל לא יותר מזה... יש גם יהודים כאלו שלא מסוגלים להחזיק מעמד חצי שנה תמימה בלי להגיע למקדש!!! בפרט!!! בפרט שהשנה יש רגלים לדבר... ויש אינדקציה רצינית שיש סיכוי רציני שיעברו את השנה... אז בכלל... מדובר פה בחורף ארוך במיוחד... וגם אם יש כאלו שמסוגלים להחזיק מעמד ולא להגיע לאתר די ביה יחדון ורוחין ונפשין, אבל הההלו... בלשכת הגזית לא ישנים... מלשכת הגזית ממשיכים לצאת כל הזמן חידושים, ועוד דרשות חדשות ב"ה מידות שהתורה נדרשת בהם... והצורבא מרבנן שגר בדרום הרחוק או בצפון... יש גבול כמה זמן הוא יכול להיות מחוץ לעיניים!!! ולהתעדן חצי שנה מאוחר יותר בעשרות גזירות, תקנות ודרשות עדכניות שנמנו רבו ויצאו מלשכת הגזית לאורך כל ימות החורף...

חוץ מזה גם בתקופות היותר דלילות... ישנה תנועה מסוימת שממשיכה כסדרה ללא שום שינוי!!! אם זה משמרות הכהונה, שכל שבוע מתחלפת משמרה ומגיע משמרה חדשה!!! הם מגיעים בחום ובקור... בכפור ובשלג... באש ובמים... מי שלא יכול ללכת ברגליו מגיע על אלונקה... אף כהן לא מוותר על המשמרה שלו!!! כמו כן משמרות הלוויה... אם זה הלויים המשוררים שיש גם להם תחלופה שבועית... ואם זה השוערים... אז בכלל!!! מדובר בצבא לוגיסטי של שופטים ושוטרים וגזברים שמספורים בכל גבול ישראל... בכל ארבעים ושמונה ערי הלויים שחולשים על כל פינה בקצוות ארץ ישראל... ויש ביניהם תיאום מוחלט וסנכרון נתונים! יש כל הזמן דיווח ועדכונים בתנאי שטח, מלשכת הגזית... איזה משימות תורניות יש כעת על הפרק, האם יש צורך בשמנים חדשים לעזרה, או לבונה, עצים... כמו כן: אם ישנם כל מיני התפתחויות בדיני תורה שהסתבכו ועלו עד בית דין הגדול... משם בית דין שולחים לנציג שלהם בשטח לקבל את המידע המבורר... ואם זה כל מיני פרוצדורות רוחניות שטעונו תיקון, ובעוד שבוע שבועיים שלוש, יתחילו להגיע המסמכים ופילוח הנתונים מה המצב בכל פינה בארץ ישראל... מספר קרבנות הלידה הנדרשים... וכל פרט טכני נוסף שיש בו השלכה מסוימת ביחס לקבלת ההחלטה האם לעבר את השנה או לא...

אז ביחס ללויים השוערים אין שום שינוי בתקופות!!! אצלם יש תנועה תמידית לאורך כל השנה בכל תקופה שהיא!!! הלויים מנוסים בלהסתדר בתנאי שטח הכי קשים... הם אלו שמעבירים במידת הצורך את הגזירות החדשות מלשכת הגזית וגם אחראים לעדכן אחת לכמה זמן רשימות חדשות של יהודים שהם בחזקת מיוחסים, או בחזקת כהנים או... או בחזקת מסזרים... גם זה יש...

מה שבטוח: עקב מזג האויר, ישנם בימים אלו מחסור בקינים!!! כי הרי יש שתי אופציות... תור או בן יונה... התור עזב אותנו... כי הוא מהעופות הנוודים... בחורף הוא לא נמצא... נשארנו רק עם הבני יונה, ועכשיו גם הם קצת חסרים בגלל החורף... אז נא לקחת בחשבון!!! יולדת שמגיעה להקריב, המחיר עלול להכפיל את עצמו וגם יותר!! וכבר קרה שיוולדת עניה הגיעה, ורצתה להקריב שני בני יונה כדין קרבן דל, והתברר שהמחיר שלהם טיפס והמריא כמעט למחיר יולדת עשירה- כבש בן שנתו לעולה ובן יונה או תור לחטאת... רשב"ג מאוד מוטרד מהמחיר של הקינים... זה דבר שהכי בוער לו! שלא להשיב את נשות ישראל הצדקניות ריקם ובפרט לא את העניות שבהם, שקרה כבר והגיעו מרוחק ונאלצו להישאר מאחור, ולשפוך דמעותיהם בכותל המערבי שהכי קרוב לקודה"ק אבל מבחוץ, כי לא היה להם מה להקריב, והם נותרו מאחור!!! ולכן נעשות פעולות קדחתניות מול אנשי המקצוע המוסחמים לעניין גידול עופות ושובכים וכו'...

ומה קורה עם הבגדי כהונה בימים שאלו? הירושלמים מתלבשים בימים אלו בעוד שכבה ועוד שכבה, אבל הכהנים לא יכולים לשחק עם זה!!! אסור ללכת מרובה בגדים! כהן הדיוט הולך עם ארבעה בגדים, כתונת מכנסים מצנפת ואבנט, וזהו!!! אז באמת יש בגדי כהונה מיוחדים שמתאימים לימים אלו, מדובר בכתונת בודדת!!! אבל היא עבה!!! אוהו עבה... בעובי שנותן מענה תחליפי לשכבות של חולצה, סוודר, חליפה, מעיל, אתה מבין לבד משמרת הפיצץ נניח, שרכשה וארגה כזו כתונת לשבוע של חודש טבת ושבט!!! בסוף השבוע של המשמרה הם מחזירים את הבגדים לחלון המיוחד של 'תשמישי הכלים', ובעוד חצי שנה כשהם חוזרים שוב ופותחים את זה... אין סיכוי שהם ישתמשו באותה בגדי כהונה!!! כי... כפיכעם הבאה שהם יגיעו זה יוצא בדיק חודש תמוז... נראה אותך לובש מעיל פשתן עבה בעיצומו של יום חמסין... מסילא הם צריכים להיערך לפני סוגים של בגדי כהונה!!! בגדי כהונה שמתאימים לחורף הקר, ואחרים לקיץ החם... ואולי נעשה החלפות עם משמרות אחרות?? קודם אתה תעשה החלפות עם המצות חבורה של הקהילה השניה ואז נחשוב גם אנחנו לעשות החלפות עם בגדי כהונה...

סתם הערה שטוב לדעת אותה!!!

היות והכל בידי שמים חוץ מצינים ופחים, אז בימות החורף מצוי שכל אחד מאיתנו חוטף איזה וירוס או שפעת... לא סוף העולם... אבל זה שבוע כזה... מדובר בכמה ימים שפופים כאלו שצריך לעבור אותם... וכאן שמתי לב לדבר מעניין:

כל וירוס או שפעת מתחלק לשני חלקים!! שתי מערכות שונות!!

יש את הסכנן הראשון... שפתאום!!! פתאום אתה מרגיש צמרמורת... תוך שעה אתה כבר למיטה... וכאבי ראש... בחילות... חולשה גדולה... (הגשם מענת שגבר שמרגיש לא טוב, זה בום!!! הההלך האיש...) ואז במשך יממה שלימה אתה אויס!!! אויס מענטש!! לא בן אדם... בקושי גורר את עצמך מהמיטה... בקושי מחזיק את העיניים... אין עם מי לדבר... היהודי במיטה... ואז!!! אחרי 24 שעות פלוס מינוס... ב"ה 'חלצתו חמה', פתאום הוטב לך... אתה פוקח עיניים... חוזר לחיים... מתחיל לאכול... פותח ספר... זהו!! נגמר!! היה!!! חוזרים לפעילות!!!

וכאן מתחיל השלב ב'!! אתה מתחיל ללמוד ואתה מרגיש קצת חלש... לא לגמרי מבין... אבל נו בסיידר... מוותר לי... עד לפני כמה שעות, מגיע סדר ב'... לבתיים כמעט כל גופו... זה נורמלי...

ואז עובר יום... ואתה שוב פותח את הגמ', ומרגיש חוסר חדות, חוסר בהירות, הראש לא לגמרי עובד... אמנם יותר טוב מאתמול... אבל עדיין לא לגמרי!!! עוברים עוד כמה שעות, מגיע סדר ב'... לבתיים כמעט הספקת לשכוח שלא הרגשת טוב... ושוב אתה לא מונח בסוגיה... מחכה שיגמר הסדר... אין לך סבלנות... ואז עובר עוד יום... ואתה כבר הספקת לגמרי לשכוח שלא הרגשת טוב... ותכל'ס... שוב!! שוב אתה יושב מול הגמ'... ו... אוי... מה קורה לי לאחרונה? הלך לי 'אהבת תורה', הכל מבולבל... אני לא מצליח להתרכז... תוך שעה אני כבר מרגיש צורך לקום... מה קרה לי?? ואז בצהריים... שוב השללעצפך כזה... כל פעם טיפה יותר טוב... אבל עדיין!!! ואז אתה מתחיל להיכנס למשבר... תשמע... אני על הפנים... התייבשת... "לאחרונה"!!! לאחרונה אין לי טעם בלימוד... בקיצור: מה אני בא לומר??

לכל וירוס בדרך כלל יש שני שלבים!! השלב הראשון הוא סבננ!!! מגיע בבום והולך בבום!! והיות וזה נגמר בבום... אתה מצידך סיימת עם זה... אבל זה לא נכון!! כי עתה מתחיל שלב ב' שזה אמנם הרבה פחות קשה וכמעט לא מורגש... אבל יש לו קושי מסוג אחר!! זה איטי!!! ההתאוששות איטית של שבוע ימים (ולפעמים יותר...) הראש לאט לאט חוזר לעצמו... מצד אחד כל יום זה נהיה טיפה יותר טוב... זה רק מתקדם כל הזמן!! אבל מצד שני, כל יום נוסף שחולף אתה עוד יותר שוכח ולא מעלה על דעתך שאתה עדיין באמצע התאוששות מאותו וירוס... ולכן דווקא ככל שנוקפים הימים ככה התסכול הולך וגדל... מה קרה לי...

והסיבה שחשוב לדעת את זה... כי אני כמה וכמה שאצה להם הדרך והם כבר הסיקו מסקנות יאוש... כנראה שצריך לעבור לחיזוק, כנראה שחסר לי באהבת תורה... אולי צריך להחליף חברותא... ובסה"כ שוב דבר... עורבא פרח... הבן אדם היה בסה"כ באמצע להתאושש משפעת!!! כל מה שרציני זה בסה"כ ליידע אותך בזה!! כי ברגע שיוודעים את זה... הכל מתקבל אחרת... נשמע אחרת... נחמה אחת אני יכול להגיד לך: בדרך כלל: היום הכי מתסכל זה היום האחרון!!! היום הזה ש-די... נמאס לי... כבר כמעט שבוע ימים שאני לא מצליח ללמוד תוס' שלם... אז אל תקח ללב... תדע לך שאתה לקראת הסוף... אנכי: זה ההבדל בין 'ואת הקדחת' לבין 'מכלות עיניים'!! קדחת זה בומבה... והמכלות עיניים זה ה-נו... מתי זה נגמר... 'כל תחלת ממושכה קרויה כילון עיניים' בברכת רפואה שלימה... בפרט על ת"ח קצירי ומריעי...

לעמוד בניסיון!!! וגם לעמוד 'מאחורי זה'!!

כולנו יודעים שיוסף הצדיק... יום אחד היה לו ניסיון מאוד מאוד קשה, והוא עמד בו בגבורה!!! ובזכות אותו מעשה הוא זכה להגיע לשיעור קומה של צדיק יסוד העולם ומאז כל השפע שבעולם מסור בידיים שלו... אבל!!! יש משהו שלא כולם שמים לב... שנכון... היה לו ניסיון מאוד קשה...

אבל הלאה... הלאה... מה קורה הלאה... מה קורה ביום שאחרי???

אבא שבשמים: עמדתי לך בניסיון... זה היה ניסיון לא קל! אני לא מצפה ממך שתתן לי את המתן שכרה באותו רגע... סו"ס שחר מצוה בהאי עלמא ליכא... טוב... אז שישאר בפק"ם... לאחר 120... אבל איפהו!!! אל תשאלו! אותה מרשעת מגיעה וטורפת את הקלפים ולוקחת את הסיפור לצד השני בדיקו!!! היא הופכת את יוסף הצדיק למנוול והשפל הגדול ביותר... וכמובן זה מתחיל לרוץ ברשת אל ג'זירה של מצרים... כולם מדברים בגנותו של יוסף... ועל זה!!! על זה הוא נשלח לבור בית האסורים בחפרה וקלון ובבושת פנים הכי נורא שרק קיים...

תנסה להיכנס לראש של יוסף... תנסה להיכנס לנעליים של בחור בן תשע עשרה בודד שעמד היום בגבורת נפש עילאית מול הניסיון הכי קשה... ולא רק שאף אחד לא יודע להעריך אותו על זה... ההיפך הגמור!! הוא חוטף כזו סטידת לחייו!!! זה מתהפך עליו שהוא פה הטמא, הוא הנבל... תנסה לדמיין איזו הרגשה אימה זו... עכשיו בינינו... אם אני הייתי במקומו... מה התגובה המתבקשת??? אאאאא!!! איזה באאאסה!!! למה עשיתי את זה?? למה עמדתני בניסיון... תראה מה קבלתי בחזרה!!! זה קרה לי נטו בגלל זה!! רק בגלל ששמעתי בניסיון הכי קשה... זה מה שהרס לי את החיים!!! רבש"ע: מילא ציפית ממני לעמוד בניסיון כ"כ קשה... ועמדתני בגבורה! לא בקשתי על זה תמורה!!! אבל במקום זה לקבל סטידת לחי'?? זו תורה זוו וכרה?? זו התגובה! זה הפידיבך שאני מקבל על המעשה גבורה הכי נאצל בחי'?? בינינו... אם אנחנו היינו בסיטואציה שכזו המסקנה הייתה: חבל!!! חבל שעמדתני בזה. תראה לאן זה לקח אותי.

אז הנה!!! פה בסיפור הזה התורה מגלה לנו יסוד מאוד חשוב:

עמידה בניסיון מתחלקת לשני חלקים!! שני שלבים!!!
שלב א': זה לעמוד בניסיון!! שלב ב': לעמוד מאחורי זה!!!
אני חוזר: יש לעמוד בניסיון!! ויש לעמוד מאחורי זה!!!

יוסף עמד בניסיון קשה!!!! כל הכבוד... הוא עמד בזה בגבורה!! וזה מעשה מאוד נאצל... אבל ככה... זה עדיין חלק א'... כי יש פה גם שלב ב'!!! השלב ב' זה - לא רק לעמוד בניסיון אלא גם לעמוד מאחורי זה!!! מיד לאחר אותו מעשה נאצל... יוסף משלם על זה מחיר אישי!! הוא נכנס לבית הסוהר ומרצה על זה י"ב שנים בבית האסורים והוא לא מתחרט... ותכל'ס: מה הוא עושה במשך כל ה"ב שנים האלו בכלא?? קעת הוא לא עומד בניסיון עצמו!! אלא הוא בעיקר עומד מאחורי זה!!! כל יום נוסף בבית הסוהר יוסף שואל את עצמו: רגע... מה אני עושה פה? למה נגזר עלי להיות כאן?? כי עמדתני בניסיון... ו... ו... ואני עומד מאחורי זה!!!! לא מתחרט... אני עומד מאחורי המחיר הזה שאני משלם!! ובינינו... אנחנו כמעט ולא שמים לב לחלק הזה!! בראש שלנו מצטייר כאילו יש פה שני סיפורים בלי שום קשר... יוסף יום אחד עומד בניסיון... ויום למחרת יש שם איזה התפתחות... ושמים אותו בבית הסוהר... אבל לא!!! בית הסוהר זה ההמשך! זה הפרק ב' של הניסיון! יוסף יום אחד עומד בניסיון! ואח"כ י"ב שנים הוא עומד מאחורי זה!!!!

ואתה מבין לבד שזה הסיפור הגדול!!!

עמידה בניסיון זה מפגן!! מפגן חד פעמי... כמובן שאסור לזלזל בזה לרגע... הלוואי והיינו עומדים בזה... אבל עדיין!! אח"כ יש גם שלב ב'... עד כמה אתה עומד מאחורי המפגן הזה!! כמה אתה מוכן לשלם עליו.

ופה יש מקום לחשבון נפש!!! מגיע אלי בחור כולו כאוב... מה לא עשיתי... שמרתי על עצמי... התגברתי... אני יושב וממלא סדרים בלימוד... בו בזמן ששני חברי חדר שלי משייטים להם עם האצבע על המסך, אני באותה שעה יושב וקורע את עצמי מול הגמ' ונלחם עם הציפניים לא להיגרר אחריהם... ובכל זאת!!! אחרי כל מה שאני עושה למענו יתברך... תכל'ס... אין לי תברואת... ולא הולך לי בלימוד... וגם המשגיח עוד העיר לי... אז ככה: קעת ברגעים כאלו שהוא שופך את הלב ופורק את התסכול... זה לא הזמן לענות לו!! ולכן לא אמרתי לך כלום... אבל אם כבר הספקת להירגע... אז אני רוצה להגיד לך: כל הכבוד לך שאתה מתגבר על עצמך!!! זה לא פשוט!! אני יודע להעריך את זה!!!

אבל!!! תסכים אתי שאם אני מעריך אותך על זה... זה לא סתם!! זה בגלל שאתה מתגבר!! בגלל שאתה עושה פה משהו שהוא לא מובן מאליה!! אם ככה... אם כבר הלכת על זה... אם כבר עמדת בניסיון והחלטת שלא ליפול איפה שחברים שלך נפלו... אז תהיה גבר!!! קעת תעמוד מאחורי זה!!! תהיה שלם עם הצעד הזה!! תהיה ברור עם עצמך!!! אל תבא אלי כל יומיים עם די על המותן ותגיד לי בנימה של חצי אכזבה חצי איום... תשמע... עשיתי כך וכך וציפיתי שה' ישלח לי איזה מעטפה משמים ותכל'ס לא הגיע כלום... לא חבל!!! תהיה גבר!!

אם כבר עמדת בניסיון! אז תעמוד גם מאחורי יו!!!

וכאן חשוב להדגיש: שלא יהיו טעויות!!! צריך לדעת להעריך גם עמידה בניסיון חד פעמי!!! אסור לזלזל בזה לרגע!! בפרט כשמדובר במלחמת עולם יומיומית... אני בעיקר מדבר על תנאים יותר מוגדרים!!! שזה מה שאתה! אתה העמדת את עצמך במקום של בחור שמור ונקי ולמרות שמשביך יש כאלו שמרשים לעצמם לקנות שיואמי וכדו', אתה החלטת לעמוד בניסיון!! קח את זה עד הסוף!! תהיה גבר ותעמוד גם מאחורי זה!! החלטת שאתה לא קונה פלאפון חצי חצי כזה?? אז תסכים גם לעמוד מאחורי זה!! תסכים לשלם על זה מחיר!! קח על זה קרדיט... לטובתך!!! תגלה מנהיגות!! פטריוטיות!! זו החלטה שלי!!

אל תבא כמו איזה שכיר יום חצי קלאצ' שכל היום מאיים בפיתורין...

אתה בחור טוב ושמור שיושב ולומד!! ברוך ה'... זה מה שאתה!! זכית!! רק מה? פה ושם ישנם כל מיני סיטואציות שאתה מרגיש נחית... שדווקא כתוצאה מזה שאני כזה בחור רציני ושמור ויושב ולומד!!! דווקא בגלל זה אני לפעמים נשאר בצד וחברים לא משתפים אותי במשחקים' (בא נדבר בקווים שרק אנחנו בניו: סוף סדר ג' אחד אתה פתאום מרגיש שהעסק קצת זולל... אחרי יומיים מתברר שהחברה יצאו לאיזה יעד... מצאו איזה סיבה להסירה... וכמובן 'השאירו אותך בבית...'... כי זה קרה לי לא פעם... הצדיק הזה עם הצעף... שישאר פה... רק זה חסר לנו... שהוא תחיל 'להשמי' איזה שירים לשמוע... ויתחיל להעיר לנו הערות ולהגיד לנו מה מתאים ומה לא... והם מסתדרים ויוצאים בלאט ומשאירים אותך... בתור שמור קישואים... אז מילא אם אתה בלאו הכי לא בחברה... הם בסידור... זה מה שאני, אז אני לא לוקח ללב... אבל אם אתה כן בחברה, ואני הייתי כן חברך וסו"ס כשהחברה חוגגים, הם

משאירים את ה'תומכי תמימים' בישיבה...-- וזו הרגשה לא נעימה... אתה מרגיש מחוץ בעניינים... ואי אפשר לזלזל בהרגשה הזו ולא להתעלם ממנה... נ... אז איך אני יכול לעזור לך?? אתה קעת מציג בפני נושא כאוב... למה מגיע לי להרגיש נחות מול חלק מהחברה- דווקא בגלל שאני כזה בחור טוב?? עכשיו ככה: אני אהיה איתך כנה... אני יכול למרוח אותך עם כל מיני תשובות... ולהרגיע אותך עד הפעם הבאה... אבל בינינו... התשובה הנכונה והישירה ביותר: תקשיב טוב!!! אתה בחור טוב ומרומם??

אם אתה עומד בזה!!! תעמוד גם מאחורי זה!!!

זה שאתה בחור טוב שיושב ולומד זה דבר גדול... אבל יש גם שלב ב'...

תסכים לעמוד מאחורי זה!! לעמוד מאחורי המחירים של זה!!!

לא אכחד... לכל דבר יש מחיר!! בחור בן עליה בישיבה, אמור לשלם מחיר ואחד מהמחירים זה זה!! תהיה שלם עם זה!! תעמוד מאחורי זה!! תחלטי שאתה לוקח בחשבון שחבורת ה'סאטלנים' של הישיבה רואה בך צצצדיק... ויש פעילות חברתיות מסוימות שהם יעדיפו שאתה לא תהיה שם... (שלא תבין... יש לי בטן מלאה בנושא הזה... יש לי הרבה מה להגיד לך איפה הם מתגללים ביום שאחרי החתונה, ואיפה אתה נמצא ואיפה הם... אבל כשאתה נמצא ברגעים קשים, לא תמלט מהלכסיים גם לשלם!!! לעמוד מאחורי העמדה שלך!!)

ואתה יודע למה כ"כ עקרונני אצלי שתעמוד מאחורי זה??

כי היחיד שבסוף ירוויח מזה זה רק אתה!!! את השיעור קומה שאתה בונה עכשיו, זה משהו שאף אחד לא יחלוק איתך... אז תשששלם!!! כמו שאף אחד לא יתחלק איתך בשלל... גם אף אחד לא יעזור לך בתשלום... תהיה גבר ותשלם!! תסכים לשלם את מלא המחיר!!!

אם אתה מאמין במוצר שלך... אז תסכים לשלם עליו כהוגן!!!

אברך יקר: אם קבלת החלטה להיות שבת הלוי ולעזוב את החשבונות הרבים ולהקים בית שמור ונקי לה' ותורתו... כל הכבוד לך!! אבל תדע לך שגם אם אתה מרגיש יציב ואתן במקום הזה!! אבל לא!!!

קח בחשבון שתמיד יש את החלק השני שאתה עדיין תמיד בעיצומו!

לא יארכו השבועות ותגיע אותה שבת גיבוש מול הגיסים והמשפחה המורחבת והמודרנית... ושוב הכל יצוף... ואתה תצטרך שוב לעמוד מאחורי זה!! שים לב: לא לעמוד בזה אלא לעמוד מאחורי זה!! לכן תכין את אשתך מראש... אנחנו הולכים לפגוש אנשים שאולי יראה לנו שיש להם חיים קלים יותר או ראוותנים יותר מאיתנו... וגם אם ככה נרגיש... אנחנו עומדים מאחורי המוצר היחודי שלנו!!! אנחנו ערוכים לזה נפשית!

ואם תשים לב: זה באמת החלק העיקרי!! שהוא די חסר לנו!!

אנחנו מחונכים לעמוד בניסיונות!! יש לנו בוחטות של סיפורים על אנשים שעמדו בניסיונות!!! אבל!! מה לעשות... של-99% מהסיפורים האלו יש המשך!!! שאחרי שהיא התגברה וסייגה את המחשב, תוך חודשים היא התארכה, ותוך עשרה חודשים היה להם ילד, ותוך שבועיים הוא הצליח למצא שוכר לדירה, וסבא שלו יצא מהבית חולים בריא כמו שור וכר... ובינינו... מה לעשות ש... שלא תמיד ככה נגמרים הסיפורים... חברה תרגעו... שחושב שכל חיזוק בצניעות או מול פגעי הטכנולוגיה... מחכה לו בחוץ קונטיינר של הפתעות והגרלות מבורא עולם... צר לי... אני מודיע לך מראש שזה לא ככה!! ולמה

באמת?? למה זה לא ככה??

כי ה' רוצה אנשים שיודעים לא רק לעמוד בניסיון!! אלא גם יודעים לעמוד מאחורי זה!! ולעמוד מאחורי זה פירושו לעשות את זה ללא תנאים!! לעשות את זה כי אני ילד גדול של אבא שבשמים ואם הלכתי על זה בגלל שהבנתי שכן רצונו ואני עומד מאחורי זה... גם אם אני לא הולך לקבל על זה פקאאלע... אני מבטיח לך שלא תמיד תראה ישועות!! לפעמים ה' יראה ישועות!! כן... תתפלא לשמוע... גם אבא שבשמים צריך ישועה... תאר לעצמך שיש לאבא שבשמים ילד שיש לו איחור התפתחותי... הוא נשאר תינוק... אתה לא יכול להוציא ממנו שום דבר... שום התקדמות... רק אם הוא מקבל על זה פקאאלע... ההלו... זה מדאיג... מדובר בילד שהיה כבר אמור להתבגר... והוא תקוע שם בחטיפים... ואז יום אחד קבלת על עצמך קבלה נפלאה, אם זה התנזרות מקווי מידע, או סינון מסוים... לקום לתפילה בשעה שפיהה... או חיזוק בצניעות... ותכל'ס אתה לא רואה ישועות!! ולמה??

כי קעת תורו של אבא שבשמים!! הוא רוצה לראות שהילד שלו לא רק עומד בניסיון!! אלא גם עומד מאחורי זה!! עומד מאחורי הבגרות שלו ה' רוצה לראות שהילד שלו יודע שצריך לקום בבוקר כי צריך!! ולא מושיט לו יד לקבל פקאאלע של כל הנערים... וזא אכן כן... למרות שאתה לא רואה ישועות אתה ממשיך הלאה... ואבא שבשמים קעת קיבל ישועה!! הוא שמח לראות שיש לו בן שמבין עניין!! אל דאגה... הוא עוד יפנק אותך, לא תפסיד מזה. אבל קצת נכונות לא תזיק! תעמוד מאחורי זה

--- מה כן יש?? יש בקשה אחת שיהודה מרשה לעצמו לבקש אותה... (יוסף לא מבקש אותה, אבל יהודה כן...) בפרשה שעברה יהודה מבקש בקשה צנועה: "הכלילי עיניים מיין ולבן שיניים מחלב!!" אומר יהודה: אבא שבשמים... תן לי חייוך! תן לי קריצת עין משמים... תראה לי שאתה אוהב אותי... יהודה מרגיש: לא בקשתי תמורה!! לא בקשתי לא יין ולא חלב... אדרבה, רמוז לי בעיניך שזה יותר ערב עלי מיין, ותראה לי שיניים שחוקות שזה יותר מתוק לי מחלב!! יהודה בסה"כ רוצה לשמוע שאבא שבשמים קיבל את ההתגברות שלי... מרוצה ממני... שמח איתי... את זה תמיד אפשר לבקש מאבא שבשמים!!! (מעניין לציין שיוסף לא מבקש את החיכים האלו, רק יהודה, כי יוסף אח"כ מקבל בענק!! הוא נהיה מושל בכל ארץ מצרים, ואילו יהודה ממשיך לקבל בעיקר רק חיכים, מי שעתידי לקבל את הבוחטות בסוף, אצלו יש צו איסור פרסום... ואכמ"ל) רגע... ואם גם את זה לא תקבל... אז מה?? תפסיק? חלילה וחס!!! אם ה' לא מפגין אהבה!! סימן שהוא מזמין אהבה!! אם אני לא מרגיש אהוב... סימן שכעת תורי לאהוב!! ה' אני אוהב אותך מתמסר אליו וממשיך הלאה גם עם אפס פידיבך... אל תדאג... הפידיבך יבא... ועד אז נתת המון אהבה לה'...